

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE RADY (UE) NR 54/2010

z dnia 19 stycznia 2010 r.

nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz etanoloamin pochodzących ze Stanów Zjednoczonych Ameryki

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾, uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽²⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności art. 9 ust. 4 i art. 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej przedstawiony po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. PROCEDURA

1. Obowiązujące środki

- (1) W lutym 1994 r. Rada nałożyła, rozporządzeniem (WE) nr 229/94⁽³⁾, ostateczne cła antydumpingowe na przywóz etanoloamin („produkt objęty postępowaniem”) pochodzących ze Stanów Zjednoczonych Ameryki („USA”).
- (2) W lipcu 2005 r. wszczęto przegląd wygaśnięcia na mocy art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego w następstwie wniosku złożonego przez Conseil européen des fédérations de l'industrie chimique (CEFIC).

Rada zakończyła, rozporządzeniem (WE) nr 1583/2006⁽⁴⁾, wymieniony przegląd i wprowadziła ostateczne środki antydumpingowe na przywóz etanoloamin pochodzących z USA. Środki te przybrały formę specyficznych cel stałych.

2. Wniosek o dokonanie przeglądu wygaśnięcia

- (3) W następstwie opublikowania w marcu 2008 r. zawiadomienia o zbliżającym się wygaśnięciu środków antydumpingowych obowiązujących w odniesieniu do przywozu etanoloamin pochodzących z USA⁽⁵⁾, Komisja otrzymała w dniu 25 lipca 2008 r. wniosek o dokonanie przeglądu zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.
- (4) Wniosek został złożony przez BASF SE/AG, INEOS Oxide Ltd, Sasol Germany GmbH oraz Akzo Nobel Functional Chemicals AB („producenci unijni będący wnioskodawcami”) w imieniu producentów reprezentujących znaczącą część, w tym przypadku ponad 50 %, całkowitej produkcji unijnej etanoloamin.
- (5) W uzasadnieniu wniosku podano, że w związku z wygaśnięciem środków istnieje prawdopodobieństwo kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu i szkody dla przemysłu unijnego.
- (6) Po konsultacji z Komitetem Doradczym Komisja ustaliła, że istnieją wystarczające dowody uzasadniające wszczęcie przeglądu wygaśnięcia i rozpoczęła, w drodze zawiadomienia o wszczęciu przeglądu⁽⁶⁾, dochodzenie zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51.

⁽²⁾ Dz.U. L 56 z 6.3.1996, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 28 z 2.2.1994, s. 40.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 294 z 25.10.2006, s. 2.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 71 z 18.3.2008, s. 13.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 270 z 25.10.2008, s. 26.

3. Dochodzenie

- (7) Służby Komisji oficjalnie powiadomiły producentów unijnych, producentów eksportujących z USA, importerów/przedsiębiorstwa handlowe, użytkowników w Unii wykorzystujących produkt objęty postępowaniem oraz władze USA o wszczęciu przeglądu. Zainteresowanym stronom umożliwiono przedstawienie opinii na piśmie oraz złożenie wniosku o przesłuchanie w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu.
- (8) Służby Komisji przesyłały kwestionariusze do wszystkich zainteresowanych stron i do podmiotów, które złożyły wnioski o przesłanie kwestionariusza w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu przeglądu.
- (9) Komisja dała również stronom bezpośrednio zainteresowanym możliwość przedstawienia swoich poglądów na piśmie i zwrócenia się z prośbą o możliwość przesłuchania w terminie ustalonym w zawiadomieniu o wszczęciu przeglądu.
- (10) Na pytania zawarte w kwestionariuszu otrzymano odpowiedzi od dwóch producentów eksportujących z USA, od jednego powiązanego z nimi importera w Unii, od jednego powiązanego z nimi importera w Szwajcarii, od producentów unijnych będących wnioskodawcami oraz od jednego użytkownika przemysłowego w Unii. Ponadto jeden producent eksportujący z USA (Huntsman Petrochemical Corporation) przedłożył dokument („stanowisko”), w którym domagał się uchylenia środków, jednak nie przesłał odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.
- (11) Służby Komisji prowadziły dalsze badanie i weryfikację wszelkich informacji uważanych za niezbędne do ustalenia prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu i szkody oraz określenia interesu Unii. Wizyty weryfikacyjne odbyły się na terenie następujących przedsiębiorstw:

a. Producenci unijni będący wnioskodawcami

BASF SE/AG, Ludwigshafen, Niemcy

INEOS Oxide Ltd., Southampton, Zjednoczone Królestwo

Sasol Germany GmbH, Hamburg, Niemcy

Akzo Nobel Functional Chemicals AB, Stenungsund, Szwecja

b. Producenci eksportujący w USA

The Dow Chemical Company, Midland, Michigan and Seadrift, Teksas, USA

INEOS Oxide LLC, Houston, Texas and Plaquemine, Luizjana, USA

c. Powiązany importer w Unii

INEOS Oxide Ltd., Zwijndrecht, Belgia

d. Powiązany importer w Szwajcarii

Dow Europe GmbH, Horgen, Szwajcaria

e. Przemysł wykorzystujący produkt objęty postępowaniem w Unii

Evonik Degussa GmbH, Essen, Niemcy

4. Okres objęty dochodzeniem przeglądownym

- (12) Dochodzenie dotyczące kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu i szkody obejmowało okres od dnia 1 października 2007 r. do dnia 30 września 2008 r. („okres objęty dochodzeniem przeglądownym” lub „ODP”).
- (13) Badanie tendencji mających znaczenie dla oceny prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia szkody obejmowało okres od dnia 1 stycznia 2005 r. do końca ODP („okres badany”). Ponadto tendencje mające znaczenie dla oceny prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia szkody zbadano również pod kątem wpływu skutków światowego kryzysu gospodarczego na rynek etanoloaminy po ODP.

B. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

1. Produkt objęty postępowaniem

- (14) Produkt objęty postępowaniem jest taki sam jak w poprzednich dochodzeniach, tj. etanoloaminy objęte obecnie kodami CN ex 2922 11 00, ex 2922 12 00 i 2922 13 10, pochodzące z USA. Etanoloaminy uzyskuje się, doprowadzając do reakcji tlenku etylenu (TE) – powstającego w wyniku reakcji etylenu i tlenu – z amoniakiem. W wyniku tej syntezy zachodzą trzy konkurujące ze sobą reakcje i otrzymuje się trzy różnego rodzaju etanoloaminy: monoetanoloaminę (MEA), dietanoloaminę (DEA) i trietanoloaminę (TEA), w zależności od wielokrotności związania tlenku etylenu. Maksymalna liczba kombinacji ograniczona jest liczbą elementów tlenu w amoniaku, tj. trzy. Proporcje tych trzech rodzajów związków w produkcji ogółem zależą od typu urządzenia produkcyjnego, ale mogą być do pewnego stopnia kontrolowane poprzez wybór proporcji amoniaku w stosunku do tlenku etylenu („stosunek molowy”).

- (15) Produkt objęty postępowaniem stosowany jest jako produkt pośredni lub jako dodatek do substancji powierzchniowo czynnych używanych do wytwarzania detergentów i produktów higieny osobistej, kosmetyków, nawozów sztucznych i środków ochrony roślin uprawnych (glifosat), inhibitorów korozji, smarów olejowych, włókienniczych środków pomocniczych i środków zmiękczających do tkanin (esterquaty), chemikaliów fotograficznych, w przemyśle papierniczym i hutniczym, do obróbki drewna, jako środek wspomagający rozdrabnianie i wiązanie stosowany w produkcji cementu oraz jako środek wspomagający absorpcję w płuczce wieżowej gazu (odsiarczanie gazu poprzez usuwanie kwasów). Produkt ten mogą także stosować sami jego producenci lub inni powiązani z nimi producenci do produkcji etylenoamin. Do nowych zastosowań MEA należą tauryna oraz elektronika, zwłaszcza produkty należące do sektora LCD.

2. Produkt podobny

- (16) Podobnie jak w pierwotnym dochodzeniu przeglądowym oraz w poprzednich dochodzeniach przeglądowych wykazano, że produkt objęty postępowaniem wytwarzany w USA i sprzedawany do Unii jest identyczny pod względem właściwości fizycznych i technicznych z produktem wytwarzanym i sprzedawanym w Unii przez producentów unijnych, i że między tymi produktami nie ma różnic w ich stosowaniu. Ponadto stwierdzono, że produkt objęty postępowaniem wytwarzany w USA i sprzedawany do Unii jest identyczny z produktem sprzedawanym na krajowym rynku amerykańskim. Produkty te uznaje się zatem za produkty podobne w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

C. PRAWDOPODOBIENSTWO KONTYNUACJI LUB PONOWNEGO WYSTĄPIENIA DUMPINGU

- (17) Zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego zbadano, czy ma miejsce dumping oraz, czy w takim przypadku wygaśnięcie środków prowadziłoby do kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu.

1. Uwagi wstępne

- (18) Spośród czterech amerykańskich producentów eksportujących wymienionych w skardze dwóch współpracowało w czasie dochodzenia, jeden nie współpracował i przedłożył tylko pisemne stanowisko, natomiast od czwartego wymienionego w skardze przedsiębiorstwa amerykańskiego nie wpłynęła odpowiedź ani żadne informacje.
- (19) Dwóch współpracujących producentów eksportujących reprezentowało podczas ODP znaczącą część (tj. ponad 90 %, przy czym z uwagi na poufność informacji nie można podać dokładnej liczby) przywozu do Unii, który wyniósł 37 583 ton i jest o 8,5 % niższy od przywozu w okresie objętym poprzednim dochodzeniem (od dnia 1 lipca 2004 r. do dnia 30 czerwca 2005 r.). Przywóz produktu objętego postępowaniem pochodzą-

cego z USA do Unii w ODP stanowił 14 % konsumpcji unijnej.

2. Przywóz dumpingowy w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym

Wartość normalna

- (20) W przypadku dwóch współpracujących amerykańskich producentów eksportujących, wartość normalna została ustalona dla każdego rodzaju produktu objętego postępowaniem w oparciu o cenę płaconą przez niepowiązanych klientów lub należną na rynku krajowym w USA, zgodnie z art. 2 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, ponieważ stwierdzono, że omawiana sprzedaż osiągała odpowiednią wielkość i odbywała się w zwykłym obrocie handlowym.

Cena eksportowa

- (21) Analogicznie, jak w pierwotnym dochodzeniu przeglądowym i poprzednich dochodzeniach przeglądowych, niniejsze dochodzenie ponownie wykazało, że dwaj współpracujący amerykańscy producenci eksportujący dokonywali wywozu produktu objętego postępowaniem do Unii za pośrednictwem powiązanych z nimi przedsiębiorstw. Z tego powodu i zgodnie z art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego, cenę eksportową skonstruowano na podstawie ceny odsprzedaży przywiezionego produktu pierwszemu niepowiązanemu klientowi w Unii. Dokonano korekty w odniesieniu do wszystkich kosztów poniesionych między przywozem i odsprzedażą, w tym kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku osiągniętego w Unii przez przedsiębiorstwa dokonujące przywozu w ODP. W kwestii dotyczącej marży zysku, z uwagi na niepewność cen wynikającą ze stosunków między eksportującymi producentami a powiązanimi przedsiębiorstwami handlowymi nie można było przyjąć rzeczywistego zysku powiązanych przedsiębiorstw handlowych. Przyjęto zatem racjonalną wartość marży zysku, nieprzekraczającą rzeczywistej marży zysku uzyskanej przez powiązane przedsiębiorstwa handlowe oraz zgodną z marżami zysku, które z podobnych przyczyn zastosowano w poprzednim dochodzeniu przeglądowym.

Porównanie

- (22) Wartość normalna została porównana ze średnią ceną eksportową dla każdego rodzaju produktu objętego postępowaniem na podstawie ceny ex-works i na tym samym poziomie handlu. Aby zapewnić prawidłowe porównanie, zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego, uwzględniono różnice w czynnikach, które, jak sugerowano i dowiedziono, wpływały na ceny i porównywalność cen. Aby ustalić cenę ex-works, dokonano korekt, pomniejszając cenę odsprzedaży o wszystkie składniki kosztów, takie jak koszty przewozów lądowych i morskich, odroczone rabaty, koszty przeładunku i pakowania, koszty kredytu i należności celne przywozowe.

Margines dumpingu

- (23) Zgodnie z art. 2 ust. 11 rozporządzenia podstawowego margines dumpingu został ustalony dla każdego rodzaju produktu na podstawie porównania średniej ważonej wartości normalnej i średnich ważonych cen eksportowych na tym samym poziomie handlu. Porównanie to wykazało, że dumping występował w ODP, chociaż na niższym poziomie niż miało to miejsce podczas poprzedniego dochodzenia. Średni ważony margines dumpingu, wyrażony jako odsetek ceny CIF na granicy Unii, w przypadku INEOS Oxide LLC wyniósł 11,9 %, natomiast w przypadku Dow Chemical miał wartość 0 %. Jeśli chodzi o innych producentów amerykańskich, którzy nie współpracowali podczas dochodzenia, a których udział w przywozie produktu objętego postępowaniem ze Stanów Zjednoczonych do Unii w ODP wyniósł mniej niż 5 % (z uwagi na poufność informacji nie można podać dokładnej liczby), za podstawę marginesu dumpingu należy przyjąć dostępne fakty, zgodnie z przepisami art. 18 rozporządzenia podstawowego.

Stosownie do powyższego stwierdzenia, w wyniku dochodzenia stwierdzono występowanie dumpingu. Zgodnie z przepisami art. 18 ust. 6 rozporządzenia podstawowego występowanie dumpingu na poziomie stwierdzonym w przypadku INEOS Oxide LLC, czyli 11,9 %, przypisuje się zatem również tym eksporterom, którzy nie współpracowali podczas dochodzenia. W rzeczywistości nie ma powodów, by przyjmować niższy poziom dumpingu w przypadku strony, która nie współpracowała podczas dochodzenia, niż w przypadku strony współpracującej, tak jak nie ma powodów, by stronę tę traktować przychylniej niż strony, które współpracowały. Należy zwrócić uwagę, że nie udostępniono możliwych do zweryfikowania informacji na temat niewspółpracujących producentów amerykańskich, a zestawienie poddanych weryfikacji odpowiedzi na kwestionariusz współpracujących producentów eksportujących w USA z danymi statystycznymi Eurostatu wyklucza, by brakujące wielkości eksportowane były przez współpracujących producentów eksportujących w USA.

3. Zmiany wielkości przywozu w przypadku uchylecia środków

Uwagi wstępne

- (24) W nawiązaniu do analizy występowania dumpingu w ODP zbadano również prawdopodobieństwo kontynuacji dumpingu.

Poziom dumpingu w przypadku uchylecia środków

- (25) Zniesienie środków pozwoliłoby eksporterom obniżyć ceny eksportowe. Obniżenie cen eksportowych zwiększyłoby atrakcyjność amerykańskiego produktu na rynku unijnym. W przypadku obniżenia cen eksportowych w stosunku proporcjonalnym do poziomu ceł antidumpingowych, margines dumpingu stwierdzonego w ODP wyniosłby 12 % w przypadku INEOS Oxide LLC i stron, które nie współpracowały w postępowaniu (zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego), natomiast w przypadku Dow Chemical nadal utrzymałby się on

na poziomie zerowym. Niewielka różnica między marginesem dumpingu z uwzględnionym celem a marginesem nieobejmującym cła wynika z faktu, że ogólny poziom cen etanoloamin w ODP był dość wysoki, co spowodowało minimalny skutek cła antidumpingowego nałożonego w formie specyficznej kwoty stałej. Po ODP nastąpił ogólny znaczny spadek cen etanoloamin, natomiast bardziej szczegółowe wyjaśnienia na ten temat znajdują się poniżej.

Dalsze możliwości wywozu na rynek unijny z uwagi na niewykorzystane amerykańskie moce produkcyjne w ODP

- (26) Nie bez znaczenia są niewykorzystane moce produkcyjne w USA w ODP. Szacuje się, że niewykorzystane moce produkcyjne w USA w ODP wynoszą około 60 000 ton. Wyliczono to na podstawie wielkości wyprodukowanych przez dwóch producentów eksportujących współpracujących w postępowaniu, uwzględniając także fakt, że przewidywane w zwykłych warunkach wskaźniki produkcji stanowią około 90 % mocy nominalnych, założenie, że przy obecnym tempie produkcji aktualna wydajność produkcji niewspółpracujących producentów amerykańskich nie kształtuje się poniżej 80 % mocy nominalnych, jak również na podstawie informacji z wiodących czasopism dotyczących tego sektora rynku. Wymieniona liczba może wzrosnąć do 85 000 ton, jeśli producenci osiągną jeszcze wyższe wskaźniki tempa produkcji. W porównaniu z szacowanymi całkowitymi mocami nominalnymi w USA wynoszącymi 732 000 ton, szacowany łączny popyt, włącznie z konsumpcją na potrzeby własne, wyniósł 588 000 ton. Stosunkowo niski wskaźnik wykorzystania mocy produkcyjnych wynikał z wielu zdarzeń, które miały miejsce w ostatnich latach, a mianowicie z selektywnego zamykania zakładów przez producentów w USA w celu utrzymania niskiego stanu zapasów, ze zwiększenia mocy produkcyjnych (Dow Chemical zwiększył ostatnio swe moce o 45 000 ton, natomiast jeden z amerykańskich producentów eksportujących, którzy nie współpracowali w postępowaniu – o 32 000 ton) oraz ze skutków huraganów Gustav i Ike dla niektórych zakładów produkcyjnych lub zakładów produkujących surowce. Niektóre skutki huraganów Ike i Gustav były nadal odczuwalne w ODP, ale po tym okresie zostały wyeliminowane.

Według szacunków PCI Consulting Group („PCI”) z 2008 r., wielkość utraconej produkcji wyniosła 39 000 ton⁽¹⁾. Niewykorzystane potencjalne moce produkcyjne w USA w 2007 i 2008 r., czyli w czasie objętym ODP, potwierdza także wiodąca coroczna publikacja z przeglądem rynku etanoloaminy⁽²⁾. Według szacunków przytoczonych w tej publikacji nadwyżka podaży w 2007 r. na rynku w USA wyniosła 65 000 ton. Niewykorzystane moce produkcyjne w ilości około 60 000 ton należy porównać z wielkością przywozu z USA do Unii w ODP (37 583 tony) oraz z łączną konsumpcją unijną (268 000 ton). Powyższe informacje wskazują na możliwość zwiększenia wywozu z USA i częściowego przejęcia rynku unijnego.

(1) *Ethylene Oxide & Glycol Market Outlook*, PCI Xylenes & Polyesters Ltd (dalej zwane „PCI”), wydanie z października 2008 r.

(2) *Chemical Economics Handbook Product Review-Ethanolamines-SRI Consulting*, styczeń 2009 r., 642.5000 A, s. 14–15.

Dalsze możliwości wywozu na rynek unijny z uwagi na słabe perspektywy na innych rynkach eksportowych USA

(27) W kwestii wielu ważnych rynków eksportowych USA dochodzenie wykazało, że amerykańscy producenci będą się borykali z coraz większymi trudnościami z zaopatrzeniem tych rynków, ponieważ stały się one ostatnio samowystarczalne lub wkrótce takie się staną. W rzeczywistości zwiększenie mocy produkcyjnych obserwuje się na wielu rynkach państw trzecich, które zostały ostatnio urzeczywistnione lub są w trakcie kształtowania oraz które są zaopatrywane przez USA. Dotyczy to:

(i) ostatniego zwiększenia mocy w Brazylii (od 55 000 do 65 000 ton, zależnie od źródła), która jest ważnym rynkiem eksportowym dla producentów z USA;

(ii) zwiększenia mocy o 180 000 ton w Chinach, czyli na rynku, na który niektórzy producenci amerykańscy eksportują za pośrednictwem wspólnych przedsiębiorców prowadzących działalność w innych krajach azjatyckich; oraz

(iii) zwiększenia mocy produkcyjnych w Tajwanie i Tajlandii (wynoszących w sumie 90 000 ton), które determinują nadwyżkę mocy produkcyjnych na rynku azjatyckim, pozostawiając niewielkie pole działania dla eksporterów spoza strefy azjatyckiej. Łączny wywóz z USA na rynki pozaunijne w 2008 r. wyniósł 137 600 ton, z czego 61 600 ton trafiło na rynek azjatycki⁽¹⁾. W związku z tym będzie zachodziła konieczność skierowania znacznych ilości na nowe rynki.

(28) Podsumowując, zgodnie z informacjami przedstawionymi w motywie 26, istnieją znaczne niewykorzystane moce produkcyjne, które w razie uchylecia środków można by wykorzystać w celu produkowania większych ilości etanoloamin i sprzedaży ich na rynek unijny. Ponadto istnieje możliwość, że ważne dla amerykańskich producentów rynki eksportowe zostaną nasycone wskutek zwiększenia lokalnej produkcji, co może sprawić, że rynek unijny stanie się wysoce atrakcyjny dla eksporterów z USA.

Dalsze możliwości wywozu na rynek unijny z uwagi na postępowanie jednego z niewspółpracujących producentów z USA

(29) Badaniu poddano również możliwe zachowanie niewspółpracującej strony z USA, o której mowa w motywie 10. Należy przypomnieć, że jedyną informacją uzyskaną od tej strony było pisemne stanowisko, w którym stwierdziła, że przywóz etanoloamin pochodzących z USA nie powoduje żadnych szkód i nie ma prawdopodobieństwa ponownego wystąpienia dumpingu wyrządzającego szkodę. Przedsiębiorstwo utrzymuje, że

jego sprzedaż produktu objętego postępowaniem w ODP była niewielka i ograniczała się do dwóch odbiorców niepowiązanych i jednej strony powiązanej w Unii. Oświadczyło również, że chce stosować prawidłowy i uczciwy model sprzedaży do Unii, ale nie przedstawiło żadnych konkretnych danych czy możliwych do sprawdzenia informacji, które dotyczyłyby jego wyników w odniesieniu do produktu objętego postępowaniem w ODP lub planowanego postępowania w działalności handlowej związanej z etanoloaminami w stosunku do rynku unijnego. Dlatego za podstawę ustaleń dotyczących tego niewspółpracującego producenta z USA przyjęto dostępne fakty, zgodnie z przepisami art. 18 rozporządzenia podstawowego. W związku z tym skorzystano z powszechnie dostępnych informacji zamieszczonych na stronie internetowej tego przedsiębiorstwa oraz z odpowiednich danych, które opublikowano w *CEH Product Review on Ethanolamines* (SRI Consulting), wiodącym czasopiśmie rynkowym. Na podstawie tych informacji uznano, że udział tego niewspółpracującego producenta w mocach produkcyjnych USA w ODP wyniósł 29 % w przypadku produktu objętego postępowaniem, uznanego za sektor działalności przedsiębiorstwa należący do dywizji produktów charakteryzujących się największą wydajnością.

Ogólne znaczenie rynku unijnego potwierdził również fakt, że sprzedaż do Unii stanowi około 33 % łącznej sprzedaży tego przedsiębiorstwa. Mając na uwadze wagę tego producenta na rynku w USA, jego moce produkcyjne, ogólne znaczenie Unii w jego działalności handlowej oraz znaczenie rynku wspólnotowego na światowym rynku etanoloamin, należy racjonalnie założyć, że niewspółpracujący producent z USA mógłby zwiększyć wywóz do Unii w razie wygaśnięcia środków. Bodźcem do takiego działania mogłyby być dane z ODP, zwłaszcza z uwagi na wysoki poziom cen danego produktu na rynku unijnym.

Środki ochrony handlu na rynkach eksportowych państw trzecich

(30) Od listopada 2004 r. Chiny pobierają cła antydumpingowe na MEA i DEA pochodzące z Japonii, USA, Iranu, Malezji, Tajwanu i Meksyku. Cła na etanoloaminy pochodzące z USA wynoszą od 20 % do 74 %. W 2008 r. 11 % łącznego eksportu do USA skierowano do Chin⁽²⁾, na rynek charakteryzujący się coraz większym popytem na produkt objęty postępowaniem i na którym produkcja w 2007 r. zaspokajała w przybliżeniu 24 % łącznej krajowej konsumpcji etanoloamin. Należy zwrócić uwagę na fakt, że Dow Chemical stworzyło wspólne przedsiębiorstwo z Petronasem pod nazwą Optimal, lokując moce produkcyjne rzędu 75 000 ton w Malezji, od 2002 r. przeznaczone na azjatycki rynek etanoloamin. W rzeczywistości jednak wywóz z USA do Chin podlega środkom, które w praktyce pod każdym względem ograniczają możliwość wchłonięcia niewykorzystanych mocy produkcyjnych w znaczący sposób.

⁽¹⁾ PCI, wydanie ze stycznia 2009 r.

⁽²⁾ PCI, wydanie z kwietnia 2009 r.

- (31) Ponadto okazuje się, że potencjał eksportowy etanoloaminy z USA do Chin osłabia także zmiana chińskiego systemu opłat celnych w stosunku do etanoloamin przywożonych z krajów ASEAN (należności celne przywzowowe obniżono z 5 % do 0 %), która przyznaje dodatkowe korzyści producentom etanoloaminy z krajów ASEAN eksportujących do Chin ⁽¹⁾.

Kształtowanie się popytu w USA przed ODP

- (32) Rynek etanoloaminy charakteryzował silny wzrost popytu na DEA, wynikający ze stosowania DEA do produkcji herbicydów glifosatów. Popyt na TEA stymuluje w szczególności zastosowanie w sektorze cementu oraz przez producentów środków zmiękczających do tkanin. Podstawowy rynek dla MEA dotyczy syntezy związków organicznych (przede wszystkim etylenoamin). Amerykańskie rozporządzenie, które weszło w życie z dniem 1 stycznia 2005 r., zakazujące stosowania alternatywnych produktów na bazie metalu do obróbki drewna, spowodowało wzrost popytu na MEA. Na podstawie informacji w wiodących czasopismach można jednak wywnioskować, że wpływ inicjatywy legislacyjnej z 2005 r. w USA nie będzie w przyszłości powodował znaczącego wzrostu konsumpcji. Ogólnodostępne informacje faktycznie potwierdzają, że konsumpcja MEA przeznaczona na środki ochronne do drewna wzrosła z 3 000 ton w 2001 r. do 107 000 ton w 2007 r. Od 2006 r. roczne wskaźniki wzrostu utrzymują się jednak na niskim poziomie (tj. 3 %) i nie przewiduje się żadnych znacznych zmian w przyszłości. Spowodowane jest to stabilizacją tego segmentu rynku oraz konkurencją na rynku środków ochrony drewna ze strony innych produktów, do których nie stosuje się MEA (takich jak środki ochrony drewna na bazie boranu, gatunki drewna naturalnie odporne na szkodniki oraz stal z recyklingu). Podsumowując, popyt przed ODP kształtował się w pozytywny sposób, lecz przewiduje się jego stabilizację.

Prawdopodobne kształtowanie się popytu w USA oraz na innych rynkach

- (33) Dokonano także przeglądu dostępnych informacji na temat prawdopodobnego kształtowania się popytu w USA oraz na innych rynkach światowych w okresie do 2013 r. Wszystkie liczby podane w kolejnych motywach oparto na informacjach pochodzących od wnioskodawców – Dow Chemical, INEOS Oxide LLC, jak również z wiodących publikacji referencyjnych przemysłu chemicznego wydanych przez SRI Consulting, PCI oraz Tecnon OrbiChem Ltd. Dane nie odzwierciedlają jeszcze skutków obecnego kryzysu gospodarczego.
- (34) Na podstawie tych informacji prognozuje się, że średni wskaźnik wzrostu popytu w USA w skali roku powinien wynieść 3,1 %. Wskaźniki wzrostu na innych rynkach są wyższe. Prognozowany średni wskaźnik wzrostu dla Unii w skali roku nie osiągnie poziomu 4 %, natomiast

w Chinach wyniesie 4,6 %, w Ameryce Środkowo-Południowej – 5 % oraz 13,4 % na Bliskim Wschodzie. Sytuacja ta potwierdza tezę, że producenci w USA będą musieli szukać rynków eksportowych oraz podejmować starania w kierunku maksymalnego zwiększenia swojej obecności i zysków w miejscach na świecie, dla których prognozuje się większy wzrost i dających możliwości większego udziału w rynku.

- (35) Jeżeli porównać zmiany popytu z dostępnymi mocami produkcyjnymi, ukazuje się następujący obraz, ponownie na podstawie danych z okresu przed kryzysem: w USA, gdzie rzeczywista produkcja w ODP była o około 65 000 ton wyższa niż faktyczna konsumpcja produktu w połączeniu z niewykorzystanymi mocami produkcyjnymi, potrzeba czasu na wchłonięcie dodatkowych mocy produkcyjnych, które się ostatnio pojawiły. Według ogólnodostępnych informacji, przed 2013 r. nie można się spodziewać pełnego wchłonięcia nadmiaru mocy produkcyjnych w USA. Nie będzie zatem możliwości, by ograniczyć wśród producentów z USA motywację do wywozu produktu w najbliższej dającej się przewidzieć przyszłości.
- (36) Dla kontrastu, popyt na rynku europejskim w 2007 r. nieco przewyższył ⁽²⁾ moce produkcyjne w Unii. Z danych pochodzących z okresu przed kryzysem wynika jednak, że sytuacja ta najprawdopodobniej ulegnie zmianie. Istotnie, jeżeli prognozowane wskaźniki wzrostu porównać z zapowiadającym wzrostem wydajności, to w razie wdrożenia w Unii planów inwestycyjnych INEOS Oxide Ltd można się spodziewać pewnego nadmiaru mocy produkcyjnych. Taki wzrost mocy nie powinien się pojawić przed końcem 2010 r. W związku z tym rynek unijny może stać się bardzo podatny na presję wynikającą z potrzeby zapewnienia sobie przez producentów z USA rynków dla nadwyżek produkcyjnych.

- (37) Ogólnie rzecz ujmując, do 2013 r. moce produkcyjne na świecie mogą wzrosnąć z około 1 764 000 do 2 423 000 ton (moce nominalne). Liczby te obejmują nowe moce, które pojawiły się w Unii (+119 000), w Rosji (+50 000), w Arabii Saudyjskiej (+100 000) i w Azji (+394 000) ⁽³⁾. Planowany wzrost mocy produkcyjnych w przypadku etanoloaminy w Chinach w latach 2009–2011 ma wynieść 344 000 ton. Mając na uwadze to, że jeden z amerykańskich producentów sprzedaje produkt objęty postępowaniem do Chin za pośrednictwem wspólnego przedsiębiorstwa w Malezji, należy z całą pewnością oczekiwać, iż jakkolwiek wzrost samowystarczalności w Chinach poważnie ograniczy możliwości wywozu producentom z USA. W kwestii pozostałych rynków azjatyckich, dostępne informacje potwierdzają, że również one stają się samowystarczalne, zmuszając tym samym producentów z USA do poszukiwania nowych rynków.

⁽¹⁾ Publikacja Tecnon OrbiChem, 17 marca 2009 r.

⁽²⁾ Publikacja SRI, styczeń 2009 r.

⁽³⁾ Publikacja Tecnon OrbiChem, 17 marca 2009 r.

(38) Jak wynika z prognozowanego wskaźnika wzrostu rządu 3,5–4 %, światowy popyt wzrośnie do 2013 r. do poziomu 1 836 000 ton. Mając na uwadze, że przerwy konserwacyjne zawsze absorbują pewne nadwyżki mocy produkcyjnych oraz związaną z tym konieczność zapewnienia jakiegoś zabezpieczenia, w prognozach na 2013 r. uwzględniono jedynie równowagę w USA oraz nadwyżkę mocy w innych miejscach. Podsumowując, wzrost mocy produkcyjnych w różnych miejscach oraz prognozy dotyczące sytuacji na rynku do 2013 r. wskazują na prawdopodobieństwo wystąpienia dumpingu ze strony producentów z USA eksportujących na rynek unijny, gdyż zrównoważenie podaży i popytu na rynku amerykańskim prawdopodobnie nie będzie możliwe przed 2013 r.

Przeistawienie produkcji z glikolu monoetylenowego na etanoloaminy

(39) Należy zwrócić uwagę na fakt, że etanoloaminy wchodzą w zakres sektora działalności gospodarczej związanej z pochodnymi TE. Do sektora tego należy również glikol monoetylenowy (MEG). Istnieją przesłanki wskazujące, że z powodu poważnego osłabienia rynków glikolu, większość producentów pochodnych TE z Azji usiłuje skoncentrować się na pochodnych tlenku etylenu innych niż MEG, wprowadzając tym samym do obrotu więcej etanoloamin. W istocie, z uwagi na bardzo niskie ceny MEG w 2008 r., producenci azjatyccy, którzy mogą wytwarzać MEG i etanoloaminy wybierają produkcję etanoloamin, aby poprawić swoją ogólną rentowność⁽¹⁾. Może to doprowadzić do zacieśnienia rynku etanoloamin w Azji, który w 2008 r. absorbował 18 %⁽²⁾ łącznego wywozu z USA. Na podstawie informacji pochodzących z początku aktualnego kryzysu gospodarczego można było prognozować dalsze występowanie znaczących braków w Azji w perspektywie krótkoterminowej⁽³⁾, ale można oczekiwać ich całkowitego przezwyciężenia w perspektywie średnioterminowej, mając na uwadze znaczny wzrost mocy produkcyjnych w przypadku etanoloamin w Azji, zgodnie z wyjaśnieniami zawartymi w motywie 27.

(40) Dostępne informacje dotyczące okresu po ODP potwierdzają, że z uwagi na bardzo niskie ceny MEG producenci wytwarzający zarówno MEG, jak i etanoloaminy, będą się skłaniali ku produkcji etanoloamin, aby poprawić swoją ogólną rentowność. W kwestii dotyczącej zmiany mocy w zakresie produkcji MEG na świecie, z informacji⁽⁴⁾ można wywnioskować, że moce te w badanym okresie zwiększyły się o około 19 %. Z wyjątkiem Azji, sytuację tę przypisuje się przede wszystkim wzrostowi mocy produkcyjnych w krajach Bliskiego Wschodu (w Iranie, Kuwejcie i Arabii Saudyjskiej), w których wzrost mocy w zakresie produkcji MEG będzie się utrzymywał do 2015 r. W Meksyku nastąpił w badanym okresie wzrost mocy w zakresie produkcji etanoloamin wynoszący 40 000 ton, a dostępne informacje wskazują, że można się spodziewać przechodzenia z produkcji MEG na

produkcję etanoloaminy. Sytuacja ta potwierdza poważny problem z nadwyżkami podaży w produkcji MEG na rynku światowym i wyjaśnia przyczyny spadku światowych cen MEG.

(41) Ponieważ rynek amerykański jest największym rynkiem etanoloamin na świecie, oczekuje się, że będzie też pierwszym rynkiem, który doświadczy skutków nadwyżek mocy w zakresie produkcji MEG, tj. spadku cen MEG oraz zmiany odpowiedniego surowca (TE), polegającej na przechodzeniu od produkcji MEG do produkcji etanoloamin. Nadwyżka mocy w zakresie produkcji MEG oraz jej skutki i stwierdzona już nadwyżka etanoloamin na rynku USA w oczywisty sposób będą wywierały presję na ceny etanoloaminy.

Związek między cenami eksportowymi w USA a cenami w Unii

(42) Ogólnie rzecz ujmując, sprzedaż na rynku unijnym rzadziej odbywa się na podstawie umów na czas określony niż na rynku amerykańskim, ale wszystkie poddane weryfikacji umowy zawierają klauzule umożliwiające stosunkowo szybkie dostosowanie cen (zazwyczaj w terminie kilku tygodni) w przypadku jakichkolwiek ich wahań. W konsekwencji istnienie umowy sprzedaży nie oznacza zamrożenia cen na dłuższy czas i w związku z tym nie gwarantuje ich stabilności. Ceny jednostkowe są w bardzo dużej mierze stymulowane cenami na rynku światowym.

(43) Użytkownicy przemysłowi w USA i w Unii zazwyczaj otrzymują podobne warunki na obu rynkach, gdyż często są to przedsiębiorstwa międzynarodowe, które negocjują swoje dostawy w wymiarze ogólnoswiatowym i wybierają dostawców zdolnych do realizacji dostaw w podobnym wymiarze. Sprzedaż przedsiębiorstwom handlowym i dystrybutorom, realizowana przez obu współpracujących producentów eksportujących z USA stanowi zaledwie od 10 % do 20 % łącznej sprzedaży na krajowym rynku amerykańskim oraz od 25 % do 35 % sprzedaży na rynku unijnym. Według sprawdzonych danych, krajowe ceny w USA dla przedsiębiorstw handlowych były średnio o 7 % niższe od cen unijnych, natomiast ceny sprzedaży dla krajowych użytkowników przemysłowych w USA były w przybliżeniu o 30 % niższe od cen dla użytkowników w Unii. Dane te potwierdzają fakt, że w ODP występowała stosunkowo duża różnica między tymi dwoma rynkami, przy czym ceny na rynku unijnym były wyższe od cen w USA. Uwzględniając więc nasycenie innych rynków eksportowych USA oraz poziom cen w UE, można stwierdzić, iż zniesienie środków znacząco zachęcałoby do zwiększenia wywozu do UE w przypadku dalszego utrzymywania się różnic cenowych.

Pod tym względem zaobserwowano, stosownie do wyjaśnień zawartych w motywie 48, że odpowiednie dane z okresu po ODP wskazują, iż z powodu światowego kryzysu gospodarczego ceny w USA przewyższyły ceny w Unii w okresie po ODP.

⁽¹⁾ Publikacja Tecnon OrbiChem, 17 grudnia 2008 r.

⁽²⁾ PCI, wydanie z kwietnia 2009 r.

⁽³⁾ Na podstawie danych dotyczących konsumpcji i planów zwiększenia zdolności, pochodzących z publikacji SRI, styczeń 2009 r.

⁽⁴⁾ PCI, wydanie z kwietnia 2009 r.; publikacje Tecnon OrbiChem z 17 grudnia 2008 r. i 17 marca 2009 r.

(44) Na podstawie danych dotyczących ODP oraz mając na uwadze całkiem istotną różnicę cen w USA i UE dla użytkowników przemysłowych, którzy stanowią większość odbiorców, zniesienie środków stanowiłoby poważny bodziec do przesunięcia sprzedaży z USA do UE. W każdym razie obraz ten zmienił się po ODP i w przypadku większości rodzajów produktów ceny wywozu z USA mogłyby być konkurencyjne jedynie, gdyby były cenami dumpingowymi (zob. motyw 48).

Związek pomiędzy cenami eksportowymi przy wywozie z USA do państw trzecich a cenami przy wywozie do Unii

(45) W wyniku dochodzenia stwierdzono, że głównymi rynkami eksportowymi dla USA w ODP były Kanada, Meksyk, Brazylia oraz Unia. W kwestii dotyczącej cen sprzedaży, ceny eksportowe USA przy wywozie do państw trzecich są ogólnie wyższe od cen na krajowym rynku USA, natomiast ceny eksportowe przy wywozie do UE są na ogół wyższe od cen mających zastosowanie do innych miejsc na świecie. Chociaż powyższą sytuację można częściowo przypisać mniejszym wielkościom wywozu (tj. mniejsze wielkości wywozu zazwyczaj skutkują wyższymi cenami), to potwierdza ona także znaczenie rynków eksportowych dla producentów z USA, którzy zawsze mogą spodziewać się wyższych cen i uważać te rynki za wysoce atrakcyjne w razie pojawienia się takich problemów jak nadwyżka podaży/nadwyżka mocy produkcyjnych lub malejący popyt na krajowym rynku USA.

(46) Ogólnie ceny etanoloaminy spadły pod koniec 2008 r., chociaż w trzecim kwartale roku 2008 i na początku czwartego niezmiennie utrzymywały się na wysokim poziomie. Następnie spadły z powodu słabego popytu i dużo niższych cen etylenu⁽¹⁾. Taki spadek cen dało się zaobserwować także na tradycyjnych rynkach eksportowych USA, takich jak Kanada, Meksyk czy Brazylia⁽²⁾, co sprawiło, że po ODP ceny na tradycyjnych rynkach eksportowych USA były niższe niż w UE.

(47) Reasumując, dla dwóch współpracujących producentów eksportujących rynek amerykański w zasadzie pozostaje najważniejszym rynkiem sprzedaży. Unia i Kanada (przy czym w Kanadzie nie produkuje się etanoloaminy) są największymi odbiorcami danego produktu wywożonego z USA, a następne w kolejności są Brazylia i Meksyk. Wywóz w ODP objął około 20 % produkcji USA, a ceny były ogólnie wyższe od cen stosowanych na krajowym rynku USA. Sprzedaż w ODP do Unii oraz na inne rynki światowe odegrała zatem ważną rolę w ogólnym wykorzystaniu i rentowności uruchomionych mocy produkcyjnych. Chociaż po ODP ceny znacznie się zmieniły, to nie ulega wątpliwości, że rynki eksportowe nadal odgrywają ważną rolę w ogólnym wykorzystaniu mocy produkcyjnych i ich rentowności. Nic nie wskazuje, że powyższe ustalenie nie dotyczy producentów z USA, którzy nie współpracowali w postępowaniu.

⁽¹⁾ PCI, wydanie z kwietnia 2009 r.

⁽²⁾ Wydania Tecnon OrbiChem z 17 marca 2009 r. oraz z 14 sierpnia 2009 r.

Skutki aktualnego kryzysu gospodarczego

(48) Oczekuje się, że w zakresie kształtowania się światowych mocy i popytu w najbliższej przyszłości najważniejszą rolę odegra jeden element, a mianowicie aktualny kryzys gospodarczy na świecie. DOW Chemical utrzymywało, że kryzys nie będzie miał znacznego wpływu na działalność gospodarczą związaną z etanoloaminą, że aktualny kryzys jest u schyłku i w drugim półroczu 2009 r. oczekuje się ponownego wzrostu cen. Z drugiej strony, przemysł unijny twierdził, że popyt spadł o 30 % oraz że drastyczny spadek cen sprzedaży przewyższał spadek cen odpowiednich surowców stosowanych do produkcji etanoloamin, czyli TE i amoniaku.

Argumenty DOW Chemical uznano za nieprzekonywujące. Z perspektywy historii, pogorszenie koniunktury gospodarczej negatywnie wpływało na popyt ze strony niektórych sektorów będących końcowymi odbiorcami produktu objętego postępowaniem, takich jak sektor produktów higieny osobistej. Jak już wspomniano, wkrótce można oczekiwać stopniowego łagodzenia wpływu, jaki amerykańskie przepisy odnoszące się do obróbki drewna wywarły na popyt w USA, natomiast nie wydaje się, aby powszechnie znana trudna sytuacja sektorów budowlanego i motoryzacyjnego w Europie i USA mogła pomóc w zwiększeniu popytu na produkt objęty postępowaniem ze strony sektora cementu lub płynów samochodowych, przynajmniej nie w najbliższej dającej się przewidzieć przyszłości. Ponadto w przeszłości odnotowano także tendencję spadkową w zakresie zastosowań w przemyśle włókienniczym w USA, ale w 2007 r. sytuacja ustabilizowała się. Ogólnie rzecz ujmując, twierdzenia dotyczące kryzysu gospodarczego i dalszego kształtowania się cen wysunięte przez Dow Chemical nie znalazły potwierdzenia w żadnych ogólnodostępnych informacjach przedstawionych w trakcie dochodzenia. Dostępne informacje z wiodących czasopism specjalistycznych potwierdziły opinię przemysłu unijnego o znacznym spadku popytu, w niektórych sektorach nawet o 40 %.

Dostępne dane z okresu po ODP wskazują na wzrost dumpingu w porównaniu z sytuacją w ODP. Jak już stwierdzono powyżej, w ODP występowała stosunkowo znaczna różnica w cenach na rynkach UE i USA, przy czym ceny na rynku UE były często wyższe od cen na rynku USA. Występowanie dumpingu stwierdzono zatem w stosunku do dwóch eksporterów z USA, natomiast nie stwierdzono go w przypadku trzeciego eksportera. Pod koniec ODP oraz w październiku 2008 r. odnotowano wyraźne przegrzanie rynku. Przede wszystkim znacznie wzrosły ceny w USA i zrównały się z cenami w UE w przypadku dwóch spośród trzech rodzajów produktu (MEA i DEA, które stanowiły 41 % eksportu USA), natomiast w przypadku TEA różnica znacznie się zmniejszyła. Pomimo znacznego spadku cen od października 2008 r., ostatnie dane wskazują, że ceny w USA nadal utrzymują się na poziomie wyższym niż ceny w Europie, zwłaszcza ceny MEA i DEA. Ujmując to inaczej, jeżeli ceny produktów przywożonych z USA do Europy mają być konkurencyjne w stosunku do cen produktów europejskich, przywóz taki musiałby odbywać się po cenach dumpingowych.

Wnioski dotyczące prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu

- (49) Należy przypomnieć, że występowanie dumpingu w ODP stwierdzono w przypadku jednego z dwóch współpracujących producentów eksportujących, jednakże jego poziom był niższy niż w poprzednim dochodzeniu przeglądowym. Dumping miał miejsce również w przypadku producentów eksportujących, którzy jednak nie współpracowali w postępowaniu.
- (50) W porównaniu z poprzednim dochodzeniem przeglądowym udział przywozu z USA w rynku zmniejszył się z 16,7 % do 14 %. W USA nadal istnieją znaczne niewykorzystane moce produkcyjne rzędu około 60 000 ton, chociaż na niższym poziomie niż w poprzednim dochodzeniu przeglądowym. Należy zwrócić uwagę, że niski wskaźnik wykorzystania mocy produkcyjnych w ODP był konsekwencją wydarzeń o charakterze tymczasowym, natomiast wykorzystania szacowanych 29 % uruchomionych amerykańskich mocy produkcyjnych nie można było zbadać ze względu na brak współpracy. Jednocześnie oczekuje się, że wzrost popytu na rynku amerykańskim będzie przebiegał nieco wolniej niż w Unii, a nadwyżka mocy produkcyjnych w USA zostanie wchłonięta najwcześniej w 2013 r. Ponadto w razie uchylecia środków amerykańscy producenci skłonni będą zwiększać sprzedaż na rynek unijny, ponieważ w wielu przypadkach stwierdzono, że ceny w Unii są wyższe od cen na krajowym rynku amerykańskim lub na innych rynkach eksportowych zaopatrywanych w ODP przez producentów z USA. Powyższe ustalenia wskazują, że istnieje kilka bodźców, które mogą zachęcać amerykańskie przedsiębiorstwa do zwiększania swojej obecności na rynku unijnym. Doprowadziłoby to do nadwyżki podaży i zapoczątkowało nowy kaskadowy spadek cen, czego wynikiem byłaby jeszcze większa niż w ODP wielkość przywozu po cenach dumpingowych. Jeżeli uwzględnić zmiany, które zaszły po ODP, to prawdopodobieństwo kontynuacji/zwiększenia przywozu po cenach dumpingowych w oparciu o dane z ODP jest jeszcze większe. W okresie po ODP oraz z powodu światowego kryzysu gospodarczego ceny w USA przewyższyły ceny w UE w przypadku znacznej części produktu objętego postępowaniem, natomiast ceny w innych miejscach na świecie utrzymują się zasadniczo na niższym poziomie. Rozwój sytuacji po ODP wyraźnie wskazuje, że amerykańscy producenci chcący konkurować z przemysłem unijnym musieliby prowadzić swoje produkty po cenach dumpingowych nawet na większą skalę niż w ODP.
- (51) Reasumując, w przypadku uchylecia środków istnieje prawdopodobieństwo kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu oraz ryzyko wzrostu wielkości przywozu, które to czynniki mogą doprowadzić do spadku cen Unii, przynajmniej w okresie do 2013 r.

D. DEFINICJA PRZEMYSŁU UNIJNEGO

- (52) Wniosek został złożony w imieniu czterech znanych producentów etanoloaminy w UE, reprezentujących znaczącą część, w tym przypadku ponad 95 %, łącznej unijnej produkcji produktu podobnego.
- (53) Czterech producentów unijnych będących wnioskodawcami w pełni współpracowało podczas dochodzenia. Inne przedsiębiorstwo z Unii, LUKOIL Neftochim Bourgas AD, poparło wniosek jako producent unijny, ale nie odpowiedziało na pytania zawarte w kwestionariuszu i nie dostarczyło żadnych informacji ani danych. Producenci unijni będący wnioskodawcami posiadają zakłady produkcyjne we Francji, Niemczech, Szwecji i Belgii.
- (54) Należy zauważyć, że jeden z producentów unijnych, INEOS Oxide Ltd, również prowadzi w USA działalność związaną z produktem objętym postępowaniem. Producent ten oświadczył w toku dochodzenia, że uważa się za oddanego producenta unijnego. Przedsiębiorstwo to przywoziło w ODP produkt objęty postępowaniem od swojego powiązanego producenta w USA, ale wielkość tego przywozu w stosunku do produkcji tego przedsiębiorstwa w Unii wynosi mniej niż 10 %. Oprócz tego, według dostępnych informacji, producent ten planuje zwiększyć swoje moce w Unii do końca 2010 r. W związku z powyższym, przedsiębiorstwo to można uznać za prawdziwego producenta unijnego, ponieważ realizowany przez niego przywóz nie jest zasadniczym elementem jego działalności gospodarczej. Dlatego nie uważa się, by właściwe było wykluczenie tego producenta z definicji przemysłu unijnego na podstawie art. 4 ust. 1 lit. a) rozporządzenia podstawowego.
- (55) W związku z powyższym, czterema producentami unijnymi są BASF SE/AG, INEOS Oxide Ltd, Sasol Germany GmbH oraz Akzo Nobel Functional Chemicals AB, które to przedsiębiorstwa stanowią przemysł unijny w rozumieniu art. 4 ust. 1 i art. 5 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. Przedsiębiorstwa te dalej będą określane wyrażeniem „przemysł unijny”.
- (56) Dochodzenie wykazało, że podobnie jak w poprzednim dochodzeniu przeglądowym, część produkcji etanoloamin w Unii przeznaczona jest do użytku wewnętrznego lub na własne potrzeby. Trzy z czterech przedsiębiorstw tworzących przemysł unijny wytwarza produkt objęty postępowaniem na własne potrzeby. Dochodzenie potwierdziło, że przemysł unijny nie kupuje produktu objętego postępowaniem na własne potrzeby od niezależnych stron w Unii lub poza nią, a produkcja na własne potrzeby realizowana jest w celu wytwarzania innych produktów na dalszych poziomach łańcucha produkcyjnego. Dlatego etanoloaminy przeznaczonej na własne potrzeby nie uznaje się za konkurencyjną w stosunku do etanoloaminy dostępnej na rynku unijnym („wolny rynek”).

E. SYTUACJA NA RYNKU UNIJNYM

1. Konsumpcja w Unii

- (57) Ustalenie ogólnej konsumpcji w Unii oparto na połączeniu wielkości produkcji producentów unijnych przeznaczonej do wolnej sprzedaży na rynku unijnym oraz na własne potrzeby tych producentów z wielkością przywozu z państw trzecich na rynek unijny, pomniejszonej o wielkość wywozu dokonywanego przez producentów unijnych. Dodano także dane szacunkowe dotyczące producenta, który nie współpracował w postępowaniu, a którego udział w produkcji unijnej jest bardzo niewielki.
- (58) Na tej podstawie sporządzono następujące zestawienie, obrazujące konsumpcję w Unii:

Konsumpcja (w tonach)	2005 r.	2006 r.	2007 r.	ODP
Ogółem	439 521	438 872	479 361	475 269
Indeks	100	100	109	108
Na własne potrzeby	248 994	246 857	243 995	206 982
Indeks	100	99	98	83
Wolny rynek	190 505	192 010	235 461	268 386
Indeks	100	101	124	141

Źródło: Odpowiedzi zawarte w kwestionariuszach i dane statystyczne Eurostatu

- (59) Konsumpcja na wolnym rynku wzrosła w badanym okresie o 41 %, przy czym największy wzrost miał miejsce w okresie od 2007 r. do ODP. Konsumpcja na potrzeby własne zmalała o 17 %.

2. Przywóz z USA

Wielkość, cena i udział w rynku przywozu po cenach dumpingowych z państwa, którego dotyczy postępowanie

- (60) Wielkość przywozu produktu objętego postępowaniem z USA do Unii zmalała w okresie badanym o 16 %. Odnotowano jednak niewielki wzrost przywozu w okresie od 2007 r. do ODP. Ogólnie producenci z USA nie zwiększyli przywozu do UE z powodu (i) problemów operacyjnych (skutki poważnych zniszczeń spowodowanych przez huragany dla produkcji i działalności wywozowej USA) i wynikającej z nich konieczności zaspokojenia potrzeb na krajowym rynku USA oraz (ii) ograniczenia światowej podaży/popytu wraz z przestojami produkcyjnymi w innych miejscach na świecie oraz z większymi możliwościami przejścia z produkcji surowca stosowanego do produkcji etanolamin na produkcję MEG. Ponadto w okresie badanym jeden z producentów w USA niemalże wstrzymał wywóz do UE, przyczyniając się tym samym do odnotowanego spadku. Należy również zauważyć, że w ODP znacząca część przywozu z USA nie odbywała się po cenach dumpingowych.

Przywóz (w tonach)	2005 r.	2006 r.	2007 r.	ODP
Produkt objęty postępowaniem	44 912	39 641	35 892	37 583
Indeks	100	88	80	84

Źródło: Odpowiedzi zawarte w kwestionariuszach i dane statystyczne Eurostatu

- (61) W okresie badanym średnia cena importowa systematycznie rosła. Ogólnie średnia cena w przywozie z USA była zawsze niższa od średnich cen przemysłu unijnego.

Średnia cena importowa za tonę (w EUR)	2005 r.	2006 r.	2007 r.	ODP
Produkt objęty postępowaniem	825	974	1 000	1 114
Indeks	100	118	121	135

Źródło: Odpowiedzi zawarte w kwestionariuszach i dane statystyczne Eurostatu

- (62) Udział przywozu z USA w rynku zmniejszył się w badanym okresie o 9,6 punktu procentowego. Sytuację tę przypisuje się również problemom, o którym mowa wyżej w motywie 60.

Udział w rynku USA	2005 r.	2006 r.	2007 r.	ODP
Produkt objęty postępowaniem	23,6 %	20,6 %	15,2 %	14 %
Indeks	100	88	65	59

Źródło: Odpowiedzi zawarte w kwestionariuszach i dane statystyczne Eurostatu

Podcięcie

- (63) Na potrzeby analizy podcięcia cenowego ceny importowe stosowane przez dwóch współpracujących producentów eksportujących wobec niezależnych odbiorców porównano z cenami przemysłu unijnego na podstawie średnich ważonych odnoszących się do porównywalnych rodzajów produktów w ODP. Ceny przemysłu unijnego dostosowano do poziomu ex-works i porównano z cenami importowymi CIF na granicy Unii, które obejmowały wszystkie rodzaje należności celnych. Dokonano porównania cen w transakcjach na tym samym poziomie handlu, w razie konieczności odpowiednio skorygowanych oraz pomniejszonych o bonifikaty i rabaty.
- (64) Na podstawie powyższej metodyki nie stwierdzono podcięć cen sprzedaży w przemyśle unijnym.

3. Przywóz z innych państw trzecich

- (65) Przywóz z innych państw trzecich w okresie badanym regularnie się zwiększał, przy czym okres szczytu przypadł na 2007 r., natomiast w okresie od 2007 r. do ODP odnotowano tendencję spadkową. W okresie badanym był on jednak zawsze znacznie mniejszy od przywozu z USA. Podstawowe inne kraje eksportujące to Rosja, Meksyk, Iran i Tajwan. Z wyjątkiem Rosji, która regularnie zwiększała wywóz, wszystkie pozostałe kraje wykazały wahania w zakresie wywozu, którego wielkość zwiększała się i zmniejszała z roku na rok.

Przywóz z innych krajów	2005 r.	2006 r.	2007 r.	ODP
Tony	7 862	16 021	23 086	19 644
Indeks	100	204	294	250
Udział w rynku	4,1 %	8,3 %	9,8 %	7,3 %
Indeks	100	202	238	177
Cena importowa EUR/tona	1 215	1 177	1 402	1 459
Indeks	100	97	115	120

Źródło: Eurostat

4. Sytuacja gospodarcza przemysłu unijnego

- (66) Należy przypomnieć, że przemysł realizuje także produkcję na własne potrzeby. Na podstawie sprzedaży na wolnym rynku oraz rynku na własne potrzeby ustalono następujące wskaźniki: zapasy, produkcja, moce, wykorzystanie mocy, inwestycje, zwrot z inwestycji, przepływy pieniężne, zdolność do pozyskania kapitału, zatrudnienie, wydajność i płace. Pozostałe wskaźniki, szczególnie sprzedaż i zysk, dotyczą sprzedaży na wolnym rynku. Mając na uwadze rozwój rynku na własne potrzeby, tj. fakt, że konsumpcja na własne potrzeby w dużej mierze pokrywa się z rozwojem sprzedaży na wolnym rynku, można oszacować wyniki dotyczące rynku na potrzeby własne.

Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

- (67) Produkcja i moce produkcyjne przemysłu unijnego w okresie badanym stopniowo się zwiększyły o 13 %. Wykorzystanie mocy produkcyjnych przemysłu unijnego utrzymywało się na stałym wysokim poziomie, tuż poniżej 90 %. Według dostępnych informacji taki poziom wykorzystania mocy produkcyjnych jest zbliżony do maksymalnego poziomu dla tej gałęzi przemysłu. Równoległy wzrost produkcji oraz mocy, który w każdym wypadku utrzymywał się na niższym poziomie w stosunku do rosnącej konsumpcji w Unii, potwierdza fakt, że przemysł unijny mógł czerpać zyski z istniejących środków i korzystać ze wzrostu popytu na produkt objęty postępowaniem (przypisywany wzrostowi popytu w różnych gałęziach przemysłu na dalszych poziomach łańcucha produkcyjnego stosujących etanoloaminy).

	2005 r.	2006 r.	2007 r.	ODP
Produkcja (tony)	375 119	371 688	407 744	424 526
Indeks	100	99	109	113
Moce (tony)	424 000	432 000	458 000	477 000
Indeks	100	102	108	113
Wykorzystanie mocy	88 %	86 %	89 %	89 %
Indeks	100	97	101	101

Źródło: Odpowiedzi zawarte w kwestionariuszach

Zapasy

- (68) Poziom zapasów przemysłu unijnego również się zwiększał, proporcjonalnie do ogólnego wzrostu konsumpcji w Unii. W każdym razie do wskaźnika tego nie przywiązuje się dużej wagi, ponieważ produkcja etanoloaminy kierowana jest do specyficznych odbiorców i w większości opiera się na długoterminowych umowach, zazwyczaj zawieranych pod koniec roku kalendarzowego.

	2005 r.	2006 r.	2007 r.	ODP
Zapasy (tony)	8 906	10 113	9 250	11 097
Indeks	100	114	104	125

Źródło: Odpowiedzi zawarte w kwestionariuszach

Wielkość sprzedaży, cena sprzedaży i udział w rynku

- (69) Sprzedaż zrealizowana przez przemysł unijny w okresie badanym znacznie wzrosła (do 54 %). Mając jednak na uwadze równoczesny znaczny wzrost konsumpcji na wolnym rynku unijnym, udział przemysłu unijnego w rynku zwiększył się w badanym okresie stosunkowo niewiele (o 6,4 punktu procentowego). Tendencje te potwierdzają możliwość czerpania przez przemysł unijny korzyści ze stosowanych środków. Średnia cena jednostkowa własnej produkcji przemysłu unijnego wzrosła w okresie badanym o 31 %. Sytuacja ta odzwierciedla nie tylko znaczny wzrost cen surowców stosowanych do wytwarzania etanoloamin, ale również większą rentowność, zwłaszcza w ODP.
- (70) Odnotowany wzrost cen sprzedaży przemysłu unijnego również pokrywa się ze wzrostem cen etanoloaminy na całym rynku światowym. Zjawisko to przypisuje się szeregowi nadzwyczajnych wydarzeń o charakterze tymczasowym, które miały miejsce w okresie badanym, zwłaszcza od 2007 r. do ODP. Z jednej strony znacznie wzrosły w tym okresie koszty surowców (TE, głównie pochodnych benzyny i amoniaku). Z drugiej strony w tym samym okresie odnotowano na światowym rynku znaczne zaburzenie równowagi między podażą i popytem. Spowodowane to było różnymi czynnikami, takimi jak: problemy, które dotknęły produkcję i działalność wywozową w USA w wyniku huraganów, problemy produkcji w Azji, gwałtowny wzrost popytu na produkty na dalszych poziomach łańcucha produkcyjnego (agrochemikalia, a dokładniej glifosat), do produkcji których używa się etanoloamin jako surowca, jak również problemy z wytwarzaniem produktów (zwłaszcza MEG) z tych samych surowców używanych także do produkcji etanoloamin, w których wyniku producenci wytwarzający zarówno MEG, jak i etanoloaminy, koncentrowali okresowo swoją produkcję na MEG.

Sprzedaż produktu podobnego w Unii do celów konsumpcji na wolnym rynku	2005 r.	2006 r.	2007 r.	ODP
Wielkość (tony)	132 003	130 575	169 403	203 090
Indeks	100	99	128	154
Średnia cena sprzedaży (EUR/tona)	1 044	1 141	1 189	1 366
Indeks	100	109	114	131
Udział w rynku	69 %	68 %	72,9 %	76,6 %
Indeks	100	98	106	111

Źródło: Odpowiedzi zawarte w kwestionariuszach

Rentowność

- (71) Rentowność przemysłu unijnego w okresie badanym znacznie wzrosła. Tę poprawę rentowności należy rozpatrywać w kontekście: wzrostu cen etanoloaminy na całym świecie, decyzji jednego z producentów w USA o niemal całkowitym wstrzymaniu wywozu do UE, co przyczyniło się do zmniejszenia wywozu z USA, jak również w kontekście rosnącego popytu na etanoloaminy w Unii i na całym świecie. W konsekwencji tego wzrostu popytu zwiększyła się wielkość sprzedaży oraz podniósł się poziom cen sprzedaży, który pod koniec ODP znacznie przewyższał odpowiadający mu wzrost kosztów produkcji.

	2005 r.	2006 r.	2007 r.	ODP
Rentowność przemysłu unijnego	10,1 %	16 %	15,8 %	21,9 %
Indeks	100	159	157	217

Źródło: Odpowiedzi zawarte w kwestionariuszach

Inwestycje, zwrot z inwestycji, przepływy pieniężne i zdolność do pozyskania kapitału

- (72) Poziom inwestycji wskazuje na nieliniowy rozwój sytuacji w okresie badanym. Z jednej strony, inwestycje były konieczne do utrzymania instalacji produkcyjnych, natomiast z drugiej – do umiarkowanego zwiększania mocy w celu korzystania ze wzrostu konsumpcji i dla zaspokojenia potrzeb wywozowych. Zwrot z inwestycji, wyrażony w kategoriach zysków netto przemysłu unijnego oraz wartości księgowej netto inwestycji tego przemysłu, wskazuje na tendencję do znacznej poprawy w okresie badanym. Przepływy pieniężne przemysłu unijnego w badanym okresie również wykazują znaczną poprawę.

	2005 r.	2006 r.	2007 r.	ODP
Inwestycje (EUR)	980 213	6 396 684	1 505 707	2 454 173
Indeks	100	654	154	250
Rentowność aktywów netto	45 %	54 %	55 %	87 %
Indeks	100	121	123	195
Przepływy pieniężne (EUR)	22 831 675	34 807 468	36 971 471	55 859 958
Indeks	100	152	162	245

Źródło: Odpowiedzi zawarte w kwestionariuszach

Zatrudnienie, wydajność i płace

- (73) W okresie badanym zatrudnienie w przemyśle unijnym produkującym produkt podobny nieznacznie wzrosło. Przemysł unijny był w stanie kontrolować sytuację w zakresie średnich kosztów pracy na jednego pracownika w okresie badanym. W tym samym okresie nieznacznie poprawiła się wydajność, wyrażona w kategoriach wyników produkcji na jednego pracownika. Rozwój sytuacji w zakresie kosztów pracy i wydajności przyniósł pozytywne skutki, jeśli chodzi o ścisłą kontrolę kosztów produkcji, przyczyniając się również do zwiększenia zysków.

	2005 r.	2006 r.	2007 r.	ODP
Zatrudnienie	100	104	104	110
Indeks	100	103	104	110
Wydajność (w tonach na jednego pracownika)	3 749	3 591	3 916	3 858
Indeks	100	96	104	103
Średnie koszty pracy na jednego pracownika (EUR)	2 389	2 629	2 449	2 262
Indeks	100	110	103	95

Źródło: Odpowiedzi zawarte w kwestionariuszach

Wysokość marginesu dumpingu

- (74) Dumping nadal występował w ODP, chociaż jego poziom był niższy niż podczas poprzedniego dochodzenia przeglądownego.

Poprawa sytuacji po wcześniejszym dumpingu

- (75) Jak wykazano wcześniej, przemysł unijny miał możliwość poprawienia swojej sytuacji po dumpingu mającym miejsce w przeszłości, zwłaszcza w zakresie rentowności, sprzedaży i udziału w rynku.
- (76) Wielkość wywozu realizowanego przez przemysł unijny do państw trzecich w okresie badanym wzrosła o 21 %. Ta znaczna poprawa miała swój początek w 2007 r. i trwała do ODP, a przypisuje się ją przede wszystkim wzrostowi popytu na etanoloaminy na rynkach azjatyckich, spowodowanemu problemami z produkcją, które w tym samym okresie pojawiły się na tych rynkach. Ceny sprzedaży w wywozie charakteryzowała taka sama tendencja jak ceny unijne. Sytuację tę ponownie przypisuje się istotnemu zaburzeniu równowagi między podażą i popytem w okresie od 2007 r. do ODP.

	2005 r.	2006 r.	2007 r.	ODP
Wielkość wywozu przemysłu unijnego (w tonach)	18 308	14 055	22 746	22 228
Indeks	100	77	124	121
Ceny sprzedaży eksportowej	1 223	1 293	1 241	1 689
Indeks	100	106	101	138

Źródło: Odpowiedzi zawarte w kwestionariuszach

5. Wnioski dotyczące sytuacji panującej na rynku unijnym

- (77) W okresie badanym wielkość konsumpcji etanoloamin na rynku unijnym zwiększyła się o 41 %, podczas gdy w tym samym okresie przywóz z USA spadł o 16 %. Jednocześnie przemysł unijny zwiększył wielkość swojej sprzedaży i tym samym swój udział w rynku.
- (78) Sytuacja ekonomiczna przemysłu unijnego w okresie badanym poprawiła się. Odpowiednie wskaźniki szkód obrazują dobry stan rzeczy w kategoriach wydajności przedsiębiorstw. Przemysł unijny pracował na wysokich obrotach, wypracowując znaczne marże zysku, utrzymując przepływy pieniężne na stabilnym poziomie, zwiększając inwestycje oraz zachowując kontrolę nad kosztami pracy. Ponadto przemysł unijny mógł odnieść korzyści z licznych wydarzeń wyjątkowych, które miały miejsce w okresie od 2007 r. do ODP i skutkowały wzrostem cen, pozytywnie wpływając na wydajność przedsiębiorstw.
- (79) Reasumując, w świetle korzystnego kształtowania się wskaźników dotyczących przemysłu unijnego nie można było ustalić, czy nadal występowała istotna szkoda. Zbadano zatem, czy istnieje prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia szkody w przypadku wygaśnięcia środków.

F. PRAWDOPODOBIEŃSTWO PONOWNEGO WYSTĄPIENIA SZKODY

Podsumowanie analizy prawdopodobieństwa kontynuacji dumpingu i ponownego wystąpienia dumpingu wyrządzającego szkodę

- (80) Należy przypomnieć, że dwaj producenci eksportujący z USA nadal stosowali praktyki dumpingowe w ODP. Jeden z dwóch eksporterów stosujący praktyki dumpingowe nie współpracował w postępowaniu. W związku z faktem, że podlega on środkom antydumpingowym w najwyższym wymiarze i jednocześnie jest głównym producentem na rynku w USA, miałby on największą motywację do powrotu na rynek unijny w razie zniesienia środków.

Analiza prawdopodobieństwa w świetle faktów ustalonych dla ODP

(81) Zgodnie z bardziej szczegółowym opisem w sekcji C, podczas dochodzenia ustalono szereg czynników wskazujących na prawdopodobieństwo znacznego wzrostu wielkości przywozu produktów po cenach dumpingowych z USA w razie uchylecia środków. Są to w szczególności następujące fakty:

— niewykorzystane moce produkcyjne producentów w USA w ilości 60 000 ton, których wchłonięcia nie można się spodziewać w najbliższej przyszłości,

— spodziewana samowystarczalność tradycyjnych rynków eksportowych amerykańskiego przemysłu, zmuszająca producentów do skierowania wywozu do Unii. Dotyczy to przede wszystkim rynków eksportowych w Ameryce Łacińskiej i Azji ⁽¹⁾. Należy przypomnieć, że rynki azjatyckie odgrywają ważną rolę, jeśli chodzi o możliwość rozdysponowania nadwyżek etanoloamin przez producentów z USA,

— chińskie cła antydumpingowe nałożone na dwa spośród trzech rodzajów produktu w stosunku do wielu krajów, w tym do USA,

— presja ze strony wzrostu produkcji spowodowanego przestawieniem produkcji z MEG na etanoloaminy. Wskutek nadwyżki mocy produkcyjnych oraz niskich cen w sektorze MEG, producenci będą się skłaniali raczej ku produkcji etanoloamin, a nie MEG, tworząc tym samym nowe moce produkcyjne dla etanoloamin i wywierając presję na ceny,

— w kwestii kształtowania się popytu na etanoloaminy, według prognoz w USA ma on być niższy niż w innych częściach świata, w tym w Unii,

— oczekuje się, że średni wskaźnik wzrostu dla Unii będzie wyższy niż w USA, co dodatkowo zachęcać będzie eksportujących producentów w USA do wywozu do Unii,

— z dostępnych informacji na temat jednego z niewspółpracujących producentów z USA wynika, że nawet przedsiębiorstwa, które nie współpracowały w dochodzeniu i zmniejszyły do minimum swój wywóz do Unii, nadal są zainteresowane pozostaniem na rynku UE i nasileniem swej działalności wywozowej.

(82) Mając na uwadze powyższe, producenci w USA będą musieli pozyskać dodatkowych odbiorców, a najbardziej realną opcją jest dla nich ucieczka na rynek unijny.

(83) W ODP przemysł unijny pozostawał w dobrej kondycji. Przyczyny takiego stanu rzeczy można się dopatrywać w dużym popycie na produkt objęty postępowaniem, przerastającym podaż. Niemniej jednak, jakkolwiek wzrost przywozu etanoloamin pochodzących z USA i już przywożonych po cenach dumpingowych wywarłby dużą presję na przemysł unijny, osłabiając jego wyniki.

(84) Należy również zwrócić uwagę na fakt, że etanoloaminy są towarem, tj. różne rodzaje produktu wytwarza się według określonych norm technicznych i produkty z jednego źródła można łatwo zastąpić produktami z innego źródła. Dlatego na rynku, który charakteryzuje nadwyżka podaży, konkurencja opierać się będzie przede wszystkim na cenach.

(85) W tym kontekście połączenie opisanych wyżej czynników może stosunkowo szybko zagrozić dużemu popytowi na etanoloaminy, doprowadzając do nadwyżki podaży na rynku unijnym. Wzrost przywozu po cenach dumpingowych doprowadziłby do obniżenia poziomu cen sprzedaży, wpływając z kolei negatywnie na wskaźniki związane z wydajnością przemysłu unijnego, szczególnie na rentowność. Wzrost dumpingu pociągnąłby za sobą podcięcie cenowe.

Skutki aktualnego kryzysu gospodarczego

(86) Prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia szkody opisane w poprzedniej sekcji zwiększają zmiany na rynku etanoloaminy spowodowane kryzysem gospodarczym, który pojawił się jesienią 2008 r. Zmieniło się wiele podstawowych parametrów, zarówno w zakresie wywozu, jak i sytuacji przemysłu unijnego. Stosownie do wyjaśnień zawartych powyżej, dostępne informacje wskazują na zdecydowany wzrost przywozu po cenach dumpingowych po ODP z uwagi na wyższe niż w Europie poziomy cen dwóch rodzajów produktu w USA i jednoczesne szybkie zanikanie różnicy cen w przypadku trzeciego rodzaju produktu. Potwierdzają to dane Eurostatu, według których przywóz z USA do Unii w drugim kwartale 2009 r. (15 052 tony) realizowano po cenach o 20 % niższych niż w ODP.

(87) Bez stosowania środków ten zwiększony przywóz po cenach dumpingowych stałby się przeszkodą dla przemysłu unijnego, który i tak jest poważnie osłabiony. Istotnie, zgromadzone w trakcie dochodzenia ogólnodostępne informacje wskazują na spadek popytu, sprzedaży i ograniczenie korzyści skali, niewykorzystane moce produkcyjne, coraz gorsze wyniki finansowe itd. ⁽²⁾. Z uwagi na obecny kryzys gospodarczy unijny rynek etanoloaminy charakteryzował słaby popyt. Producenci przemysłu unijnego byli zatem zmuszeni ograniczyć swoją produkcję.

⁽¹⁾ Publikacja Tecnon OrbiChem, 17 marca 2009 r.

⁽²⁾ Publikacja Tecnon OrbiChem, 14 sierpnia 2009 r.; publikacje ICIS z 15 kwietnia 2009 r. i 19 kwietnia 2009 r.; PCI, wydania od listopada 2008 r. do lipca 2009 r.

(88) Przemysł unijny aktualnie wykorzystuje swoje moce produkcyjne na poziomie 70 %, czyli dużo niższym od poziomu w ODP, kiedy wykorzystywał je niemalże całkowicie. Ponadto wielkość sprzedaży przemysłu unijnego spadła o około 30 % i jednocześnie o 35–40 % spadły ceny sprzedaży po ODP. Jednocześnie kształtowanie się kosztów produkcji i rentowności po ODP wskazuje na poważny brak równowagi między kosztami surowców a cenami etanoloaminy, co z kolei wpływa na pogorszenie wyników finansowych przemysłu unijnego. Rzeczywiście koszty dwóch podstawowych surowców stosowanych do produkcji etanoloaminy (etylenu i amoniaku) zmniejszyły się po ODP w znacznie mniejszym stopniu niż ceny etanoloaminy. Doprowadziło to do poważnego spadku marży zysków przemysłu unijnego, który aktualnie wykazuje straty lub co najwyżej jednocyfrowe marże zysku.

(89) Inaczej mówiąc, przemysł unijny nie znajduje się już w pozornie zdrowej kondycji, lecz w sytuacji, w której presja ze strony przywozu po cenach dumpingowych z pewnością doprowadzi do efektu równi pochyłej, skutkującej dużo gorszą sytuacją niż ta, której można by się spodziewać na podstawie danych z ODP.

(90) Opisana sytuacja gospodarcza ograniczyła możliwości przemysłu unijnego w zakresie działalności gospodarczej. Z jednej strony przemysł unijny nie miałby możliwości rozszerzania swojej bazy odbiorców w UE, mając na uwadze brak jakichkolwiek przesłanek, by jego główni konkurenci na rynku unijnym (tj. producenci z USA) mieli zaprzestać wywozu do UE. Z drugiej strony nie wydaje się, aby istniała możliwość zmniejszenia presji na przemysł unijny przez zwiększenie produkcji na własne potrzeby, podobnie jak nic nie wskazuje na to, aby perspektywy gospodarcze dla produktów na dalszych poziomach łańcucha produkcyjnego (takich jak etylenoaminy, herbicydy i katalizatory) mogły przeważać nad presją wywieraną na rynek etanoloaminy.

Wnioski dotyczące prawdopodobnego ponownego wystąpienia szkody

(91) W przypadku uchylecia omawianych środków istnieje prawdopodobieństwo znacznego wzrostu przywozu z USA do Unii po cenach dumpingowych, który prowadzić może jedynie do ponownego wystąpienia szkody. Producenci z USA tracą tradycyjne rynki, a nadwyżka podaży MEG mogłaby skutkować zwiększeniem produkcji etanoloaminy, którą sprzedawano by na rynkach innych niż rynek w USA. Ponadto kryzys gospodarczy dotknął przemysł unijny, który odczuwa presję ze strony przywozu z USA po cenach dumpingowych i nie ma żadnej realnej alternatywy, aby rozwiązać problem szkodliwego dumpingu inaczej niż poprzez dalsze stosowanie celi antydumpingowych. Nie zaobserwowano żadnych przesłanek, które pozwoliłyby wyciągnąć wniosek, że w razie wygaśnięcia środków sytuacja ta nie uległaby znacznemu pogorszeniu.

G. INTERES UNII

1. Uwaga wstępna

(92) Zgodnie z art. 21 rozporządzenia podstawowego zbadano, czy utrzymanie obowiązujących środków antydumpingowych nie zaszkodzi ogólnemu interesowi Unii. Interes Unii określono na podstawie analizy interesu wszystkich zaangażowanych stron, tj. interesu przemysłu unijnego, importerów, przedsiębiorstw handlowych, hurtowników oraz przemysłu wykorzystującego produkt objęty postępowaniem.

(93) Należy przypomnieć, że w poprzednich dochodzeniach wprowadzenie środków nie zostało uznane za działanie wbrew interesowi Unii. Ponadto obecne dochodzenie jest przeglądem wygaśnięcia mającym na celu przeanalizowanie sytuacji, w której środki antydumpingowe są już stosowane.

(94) Na tej podstawie zbadano, czy pomimo wniosku w sprawie prawdopodobieństwa kontynuacji dumpingu i ponownego wystąpienia szkody, istnieją szczególnie ważne wskazania mogące prowadzić do wniosku, że utrzymanie obecnych środków w tym konkretnym przypadku nie leży w interesie Unii.

2. Interes przemysłu unijnego

(95) Przypomina się, że w ODP nadal miał miejsce dumping i że istnieje prawdopodobieństwo kontynuacji dumpingu w odniesieniu do produktu objętego postępowaniem pochodzącego z USA oraz prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia szkody w odniesieniu do przemysłu unijnego.

(96) Przemysł unijny udowodnił swoją zdolność do utrzymania się na rynku i swą konkurencyjność, co zostało potwierdzone korzystnym kształtowaniem się większości wskaźników ekonomicznych. Wprowadzone uprzednio środki antydumpingowe przyczyniły się do odbudowania rentowności, umożliwiając też wystarczający zwrot z inwestycji. Może to być z korzyścią dla nowych inwestycji w 2010 r. Dlatego też utrzymanie w mocy środków zapobiegających przywozowi z USA po cenach dumpingowych leży w interesie przemysłu unijnego.

3. Interes importerów i przedsiębiorstw handlowych/hurtowników

(97) Ze względu na brak współpracy ze strony przedsiębiorstw handlowych i hurtowników stwierdzono, że brak lub utrzymanie środków nie wpływa znacząco na te podmioty. Ponadto w dochodzeniu nie stwierdzono istnienia niepowiązanych importerów, ponieważ cały przywóz pochodzący z USA produktu objętego postępowaniem do Unii odbywa się za pośrednictwem importerów powiązanych z amerykańskimi producentami eksportującymi.

- (98) Kontynuacja środków nie zmienia obecnej sytuacji powiązanych importerów, w przypadku których stwierdzono, iż w ODP osiągnęli oni zyski na poziomie zgodnym z warunkami rynkowymi. W każdym wypadku, a przynajmniej w obecnej sytuacji, interesy powiązanych importerów stanowią nieodłączny element interesu producentów eksportujących, gdyż producenci ci mogą wytyczać kierunki polityki powiązanych importerów. Należy przypomnieć, że interesy eksportujących producentów nie wchodziły w zakres analizy interesu Unii.

4. Interes przemysłu wykorzystującego produkt objęty postępowaniem

- (99) Uwzględniając fakt, że kontynuacja środków stanowiłaby wznowienie po raz trzeci środków antydumpingowych, szczególną uwagę zwrócono na interes przemysłu wykorzystującego produkt objęty postępowaniem.
- (100) Do niniejszego dochodzenia zgłosiło się tylko jedno przedsiębiorstwo wykorzystujące esterquaty do środków zmiękczających tkaniny. Esterquaty wytwarza się na bazie TEA i stosuje się je jako środki zmiękczające tkaniny, sprzedawane przez takie przedsiębiorstwa jak Unilever, Henkel, Colgate Palmolive, Procter & Gamble oraz Benckiser/Reckitt. Wspomniany użytkownik przemysłowy nabywał etanoloaminy w ODP zarówno od przemysłu amerykańskiego, jak i unijnego. Przywóz od tego użytkownika przemysłowego miał niewielki udział w łącznym przywozie z USA (w granicach od 15 % do 25 %, przy czym z uwagi na poufność informacji nie można podać dokładnej liczby).
- (101) Jedyne współpracujące użytkownik przemysłowy twierdził, że użytkownicy w Unii są pokrzywdzeni za sprawą środków antydumpingowych z uwagi na uzależnienie tych użytkowników od przywozu etanoloaminy jako dodatkowego źródła służącego zaspokojeniu popytu w UE. Przedsiębiorstwo to twierdziło również, że użytkownicy w Unii działają w warunkach rynkowych, które cechuje wysoka konkurencyjność i wrażliwość cenowa, przy jednoczesnej presji ze strony producentów na dalszych poziomach łańcucha produkcyjnego. Aby zminimalizować koszty, zmuszeni oni są nabywać surowce po możliwie najniższych cenach. Zdaniem wspomnianego użytkownika przemysłowego z tego powodu wszelki wzrost cen etanoloaminy zagraża jego działalności i zmniejsza jego rentowność. W związku z tym, strona ta uznała, że kontynuacja środków nie leży w interesie Unii, gdyż wygaśnięcie środków antydumpingowych umożliwiłoby poprawę opisanej sytuacji.
- (102) Stwierdzono, że w ODP TEA miała znaczny udział (od 20 % do 30 %) w łącznych kosztach produkcji esterquatów w przypadku owego jedyne współpracującego użytkownika przemysłowego. Nie ulega wątpliwości, że zniesienie środków antydumpingowych zmniejszyłoby, przynajmniej w perspektywie krótkoterminowej, obciążenie tego przedsiębiorstwa wynikające z kosztu TEA jako surowca. Uwzględniając jednak fakt, że przedsiębiorstwo to nabywa bardzo duże ilości TEA od przemysłu unijnego, nie przewiduje się, aby końcowy efekt jakich-

kolwiek zmian w zakresie środków antydumpingowych był znaczący dla tego konkretnego użytkownika przemysłowego. W związku z tym Komisja zbadała wpływ obecnych środków antydumpingowych na obroty wymienionego przedsiębiorstwa w zakresie działalności związanej z esterquatami, w której wykorzystywane są etanoloaminy przywożone z USA. Na podstawie dostępnych danych można wnioskować, że cło antydumpingowe ma ogólnie umiarkowany wpływ (od 1 % do 5 %, przy czym z uwagi na poufność informacji nie można podać dokładnej liczby) na obroty przedsiębiorstwa w zakresie tej działalności. To wyjaśnia, dlaczego przedsiębiorstwo mogło kontynuować działalność gospodarczą w tym sektorze, pomimo znacznego wzrostu cen etanoloaminy przed ODP i mimo obowiązywania środków antydumpingowych. Należy także zwrócić uwagę na fakt, że działalność związana z esterquatami stanowi tylko stosunkowo niewielką część całej działalności tego użytkownika przemysłowego.

- (103) Zbadano również rozwój sytuacji w zakresie cen TEA po ODP oraz wpływ tych cen na koszty produkcji jedyne współpracującego użytkownika przemysłowego. W tym przypadku należy przypomnieć, że po ODP ceny etanoloamin znacznie spadły. Mając na uwadze odnotowany rozwój sytuacji w zakresie cen TEA oraz strukturę kosztów w działalności związanej z esterquatami, stwierdza się, że po ODP koszty zastosowania TEA w stosunku do całkowitego kosztu gotowego produktu spadły. Dostępne dane wskazują na to, że obniżenie cen TEA doprowadziłoby w przypadku tego konkretnego użytkownika przemysłowego do obniżenia kosztu TEA w granicach od 20 % do 25 %. Pociągnęłoby to za sobą obniżenie całkowitych kosztów produkcji produktu gotowego o 15 % do 20 %.
- (104) Dokonano również analizy skutków kontynuacji środków antydumpingowych dla tego jedyne współpracującego użytkownika przemysłowego, badając jego sytuację gospodarczą w przeszłości, a zwłaszcza jego rentowność i wielkość sprzedaży. W kwestii rentowności stwierdzono, że mimo obowiązywania środków w okresie badanym współpracujący użytkownik przemysłowy osiągnął w odniesieniu do produktów zawierających etanoloaminy marginalną rentowność. Jeśli chodzi o wielkość sprzedaży, to stwierdzono, że współpracujący użytkownik przemysłowy znacznie zwiększył sprzedaż eksportową produktów zawierających etanoloaminy, podczas gdy jego sprzedaż na rynku Unii nieznacznie spadła. Opisane tendencje dotyczyły w równym stopniu produktów wytwarzanych z zastosowaniem etanoloamin pochodzących z USA, jak i z UE. Sytuacja ta stanowi kolejny dowód na to, że stosowanie środków antydumpingowych nie miało żadnego wpływu na proces decyzyjny danego przedsiębiorstwa, jeśli chodzi o sprzedaż. Potwierdza to, że przedsiębiorstwo było w stanie prowadzić działalność i czerpać z niej zyski, nie napotykając żadnych szczególnych przeszkód w zakresie sprzedaży i rentowności. Nie stwierdzono żadnych szczególnych faktów, które wskazywałyby na możliwość zmiany tej sytuacji w przypadku utrzymania środków antydumpingowych.

- (105) Na koniec należy dodać, iż nie ustalono żadnych niepodważalnych faktów, które uzasadniałyby stwierdzenie, jakoby trudna dla użytkowników przemysłowych sytuacja na rynku wynikała bezpośrednio z braków w podaży etanoloamin ze strony przemysłu unijnego.
- (106) Reasumując, wpływ cła antidumpingowego na koszty produkcji gotowego produktu ponoszone przez współpracującego użytkownika przemysłowego w ODP był znikomy, a zniesienie środków antidumpingowych doprowadziłoby do jedynie nieznacznej poprawy sytuacji. Ponadto sytuacja w zakresie cen TEA po ODP zdążyła już pozytywnie wpłynąć na strukturę kosztów przedsiębiorstwa. W związku z powyższym ustalono, że kontynuacja środków nie miałaby znacznego wpływu na działalność jedyne go współpracującego użytkownika przemysłowego. Z uwagi na to, że inni użytkownicy nie współpracowali w dochodzeniu i żadna strona nie przedstawiła innych mających zastosowanie informacji w tej konkretnej sprawie, wspomnianą analizę można również zastosować do wszystkich użytkowników przemysłowych, którzy związani są z rynkiem etanoloaminy.

5. Wnioski dotyczące interesu Unii

- (107) Dochodzenie wykazało, że obowiązujące środki antidumpingowe przyczyniły się do poprawy sytuacji przemysłu unijnego. Przemysł unijny odniósłby korzyści z kontynuacji omawianych środków: mógłby utrzymać aktualny opłacalny poziom cen, co z kolei umożliwiłoby dodatkowe inwestycje. Dopuszczenie do wygaśnięcia środków mogłoby zagrozić wspomnianej stopniowej poprawie sytuacji, jak już ustalono w sekcji F powyżej. Utrzymanie środków leży zatem w interesie przemysłu unijnego.
- (108) Z ustaleń wynika, że nie występują w tym sektorze niepowiązani importerzy, a niepowiązane przedsiębiorstwa handlowe/hurtownie nie zgłosiły się. Cały przywóz pochodzący z USA dokonywany jest za pośrednictwem powiązanych przedsiębiorstw handlowych, w przypadku których stwierdzono, że w ODP, pomimo obowiązywania środków, wypracowywali marżę zysku odpowiadającą normalnym rynkowym stopom zysku.
- (109) Ponadto istniejące środki nie wywarły najwyraźniej w przeszłości żadnego negatywnego wpływu na sytuację ekonomiczną użytkowników. Na podstawie informacji zgromadzonych podczas obecnego dochodzenia nie wydaje się, aby wzrost cen wynikający z wprowadzenia środków antidumpingowych, o ile w ogóle wystąpił, był niewspółmierny do korzyści osiągniętych przez przemysł unijny wskutek wyeliminowania zakłóceń w handlu spowodowanych przez przywóz po cenach dumpingowych.
- (110) Mając zatem na względzie interes Unii, stwierdza się, że nie ma istotnych powodów, aby zaprzestać stosowania obecnie obowiązujących środków antidumpingowych dotyczących przywozu etanoloamin pochodzących z USA.
- (111) W związku z powyższym uznaje się za właściwe utrzymać w mocy obecne środki antidumpingowe wobec przywozu etanoloamin pochodzących z USA.

H. ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE

- (112) Wszystkie strony zostały poinformowane o istotnych faktach i ustaleniach, na podstawie których zamierza się zalecić utrzymanie obowiązujących środków. Wyznaczono również termin, w którym strony miały możliwość przedstawienia uwag i wniosków dotyczących ujawnionych informacji. Przeanalizowano nadesłane uwagi, lecz nie wpłynęły one na zmianę zasadniczych faktów i ustaleń, na podstawie których zdecydowano o utrzymaniu obecnych środków antidumpingowych.
- (113) Badanie wykazało prawdopodobieństwo kontynuacji dumpingu (w tym prawdopodobieństwo zwiększenia wielkości przywozu po cenach dumpingowych) oraz ponownego wystąpienia szkody.
- (114) Warunki do utrzymania ceł na podstawie art. 11 ust. 2 są spełnione, nawet przy uwzględnieniu tego, że jeden z dwóch współpracujących producentów eksportujących nie stosował praktyk dumpingowych i przy założeniu (na tej podstawie), że ta część przywozu z USA nie będzie w przyszłości realizowana po cenach dumpingowych.
- (115) Z powyższych ustaleń wynika, zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, że środki antidumpingowe względem przywozu etanoloamin pochodzących z USA, wprowadzone na mocy rozporządzenia (WE) nr 1583/2006, powinny zostać utrzymane.
- (116) Ponadto uznano, iż wspomniane środki powinny zostać utrzymane w mocy wyłącznie przez dodatkowy okres dwóch lat. Wynika to m.in. z prawdopodobieństwa ponownego wystąpienia wyrządzającego szkodę dumpingu, opartego na następujących faktach: (i) amerykańscy producenci eksportujący kontynuowali przywóz po cenach dumpingowych, mimo obowiązywania środków, oraz (ii) ze względu na występującą w USA nadwyżkę mocy produkcyjnych w wysokości 60 000 ton, której rynek krajowy USA nie jest w stanie wchłonąć z powodu zbyt niskiego popytu, oczekuje się wzrostu przywozu do Unii. Ponadto jeden z niewspółpracujących producentów z USA objęty jest obecnie najwyższą stawką cła antidumpingowego, w związku z czym ewentualne wygaśnięcie środków będzie dla niego stanowiło największą zachętę do powrotu na rynek unijny. Dysponuje on również niezbędną siecią dystrybucji, ponieważ sprzedaje inne produkty chemiczne na rynku unijnym i wskazał na to, że uważa rynek UE za ważny rynek eksportowy.
- (117) Ponadto oczekuje się, że nadwyżka mocy produkcyjnych w USA będzie stopniowo zanikać do 2013 r., natomiast w Unii planuje się zwiększenie mocy produkcyjnych do końca 2010 r. Te dwa czynniki w połączeniu z wciąż niepewnym oddziaływaniem, jakie na rynek etanoloaminy może mieć aktualny kryzys gospodarczy (nie tylko na poziomie światowym, ale, co ważniejsze – na poziomie Unii), uzasadniają dwuletnie ograniczenie czasowe utrzymania w mocy środków antidumpingowych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejszym nakłada się ostateczne cło antydumpingowe na przywóz etanoloamin obecnie objętych kodami CN ex 2922 11 00 (monoetanoloamina) (kod TARIC 2922 11 00 10), ex 2922 12 00 (dietanoloamina) (kod TARIC 2922 12 00 10) i 2922 13 10 (trietanoloamina), pochodzących ze Stanów Zjednoczonych Ameryki.

2. Stawki ostatecznego cła antydumpingowego stosowane dla produktów określonych w ust. 1 i wytwarzanych przez wymienione poniżej przedsiębiorstwa, ustala się następująco:

Przedsiębiorstwo	Cło antydumpingowe (EUR za tonę)	Dodatkowy kod TARIC
Dow Chemical Corporation 2030 Dow Center Midland, Michigan 48674 USA	59,25	A115
INEOS Americas LLC 7770 Rangeline Road Theodore, Alabama 36582 USA	69,40	A145
Huntsman Chemical Corporation 3040 Post Oak Boulevard PO Box 27707 Houston, Texas 77056	111,25	A116
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	111,25	A999

3. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

4. W przypadkach gdy dochodzi do uszkodzenia towarów przed wprowadzeniem do wolnego obrotu i gdy w związku z tym określa się cenę rzeczywiście uiszczoną lub należną w celu ustalenia wartości celnej zgodnie z art. 145 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 ⁽¹⁾, wysokość cła antydumpingowego, wyliczonego na podstawie kwot podanych powyżej, obniża się o procent, który odpowiada obniżeniu ceny rzeczywiście uiszczonej lub należnej.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* i obowiązuje przez dwa lata.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 19 stycznia 2010 r.

W imieniu Rady
E. SALGADO
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 253 z 11.10.1993, s. 1.